

ಮುದ್ದುಕಂದ ಯಾರದು?

ಅಮರಾವತಿಯ ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮುದ್ದು ಮಗುವಿನ ಬಾಲಲೀಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾರಾಣಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಂದನ ರೂಪ, ಲಾವಣ್ಯಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ತುರ್ತು ಕಾರ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ಮಹಾರಾಜನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದನು. ಆತ ಆಗಮಿಸಿ ಬಲು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಅರಸ ಮತ್ತು ಅರಸಿ ಅವನತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸದೆ ಶಿಶುವಿನ ಅಂದ- ಚಂದವನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮಗುವನ್ನು ಮುದ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಗ ಪ್ರಧಾನಿ 'ಮಹಾರಾಜಾ, ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜಾವರ್ಗ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬರ ಬರುವ ಮುನ್ನ ನದಿಯಿಂದ ನೀರು ಹಾಯಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ಪ್ರಜಾವರ್ಗ ರೊಚ್ಚಿಗೆಳುವ ಮುನ್ನ ತುರ್ತಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯ ಆಗಲೇಬೇಕು. ದಯವಿಟ್ಟು ಸಭೆಗೆ ಬರಬೇಕು' ಎಂದನು.

ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಅರಸಿಯ ಮುಖ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದು ಕಂಡಿತು. ಅವನಿಗೂ ಪ್ರಧಾನಿಯ ಕರೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. 'ಇಷ್ಟೊಂದು ಮುದ್ದು ಮಗುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕೇ ಈಗ? ಬರ ಬರಲಿ. ನಂತರ ನೋಡೋಣ' ಎಂದ ಮಹಾರಾಜನ ಮಾತು ಪ್ರಧಾನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ.

'ಸಲ್ಲದು ಮಹಾಪುತ್ರ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗಲ್ಲ ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಯುವರಾಜರ ಹಾಗೆ ಆ ಮಕ್ಕಳೂ ಉಂಡು ತಿಂದು ಸತ್ತ ಜಿಗಣಿಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ನಿಧಾನ ಸಲ್ಲದು. ಬರಬೇಕು ತಾವು' ಎಂದ ಪ್ರಧಾನಿ.

ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ತನ್ನ ಕಂದನ ಹಾಗೆ ಅಂದನಲ್ಲ ಈ ಮುದ್ದು ಮಂತ್ರಿ! ಅದು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ? ಇಡಿಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯ ಚೆಲುವಿನ ಮಗು ತಮ್ಮದು. ಈ ಮಗುವಿನ ಸಮಕ್ಕೆ ಇನ್ನಾರು ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲರು ಎಂದು ಮಹಾರಾಣಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಮಹಾರಾಜನಿಗೂ ಸಹನೆ ತಪ್ಪಿತು.

'ಪ್ರಧಾನಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶಿಶುವೇ ಅತ್ಯಂತ ಚೆಲುವಾದ ಮಗು. ನೀವಂದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಕಂದನನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಸೊಬಗಿನ ಶಿಶುವನ್ನು ಕರೆತನ್ನಿ. ಪ್ರತಿ ತಾಯಿಯೂ ರಾಜಕುಮಾರನೇ ಸೊಬಗಿನ ಚಂದ್ರಮ ಅನ್ನಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾ ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀವು

ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ನಾಳೆಯೇ ಸ್ವರ್ಧ ನಡೆಯಲಿ. ಪ್ರತಿ ತಾಯಂದಿರೂ ಅರಮನೆಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಮಗುವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಇಂದೇ, ಈಗಲೇ ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸಿ. ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸ್ವರ್ಧ ಜರುಗಲಿ' ಎಂದ ಮಹಾರಾಜ.

ಮಹಾರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆಗೆ ಪ್ರಧಾನಿ ಕಿರುನಗೆ ನಕ್ಕು ಒಪ್ಪಿದ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಹಾರಾಜ ರಾಜಸಭೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅರಮನೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸಂಭ್ರಮದ ಗದ್ದಲ. ತಾಯಂದಿರಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ತಾಯಿಯ ಮೊಗವೂ ಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಮಿನುಗುತ್ತ ಇತ್ತು. ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಅಮ್ಮನ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಅಳು, ನಗು, ಕೇಕೆ, ರಚ್ಚಿ, ರಂಪ ನಡೆಸಿದ್ದವು. ಇನ್ನೇನು 'ಮುದ್ದುಮಗು ಯಾರದು?' ಎಂಬ ಸ್ವರ್ಧ ನಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವಾಗ ಮಹಾರಾಣಿಯೂ ರಾಜನ ಪಕ್ಕ ಬಂದು ಕುಳಿತಳು.

ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಅರಸನ ಓಲಗಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರು. ಮೊದಲು ಬಂದ ತಾಯಿ ಅರಸನೆದುರು ಬಂದಳು. ಮಂತ್ರಿ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ 'ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅತ್ಯಂತ ಮುದ್ದಾದ ಮಗು ಯಾರದು? ಮತ್ತು ಅದು ಎಲ್ಲಿದೆ?' ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ತಾಯಿಗೆ ಕೇಳಿದ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತು. ನಲಿವಿನಿಂದ ಬಂದ ತಾಯಿ ಅರಸನೆದುರು ನಿಂತಳು. ಕೈಲಿದ್ದ ಎಳೆಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಳು. 'ಮಹಾರಾಜ, ಇಡಿಯ ರಾಜ್ಯದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಮಗು ಇಲ್ಲಿದೆ ನೋಡಿ. ಇನ್ನೂ ವರ್ಷ ತುಂಬಿಲ್ಲ. ಅದೆಂತಹ ಚುರುಕು, ಎಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆ. ಅದ್ಭುತ. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಎಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಚೆನ್ನಿಗೆ ಕಂದ ಕಾಣಲು ಸಿಗದು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ. ಆಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆಯಲೇ ಬೇಕು' ಎಂದಳು.

ಮಹಾರಾಜ ನೋಡಿದ. ಶಿಶು ಕಪ್ಪೆಗೆ, ಸಣ್ಣಗೆ ಇತ್ತು. ಅಳುತ್ತಿತ್ತು ಬೇರೆ. ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಆ

ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲಿಂದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸಿದ. ಮತ್ತೊರ್ವ ತಾಯಿ ಒಳಬಂದಳು. ಕೈಕಾಲುಗಳು ಸಣಕಲಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಗುಡಾಣದ ಹಾಗಿತ್ತು ಕಂದ. ಪ್ರಧಾನಿ 'ಅಮ್ಮಾ, ಅತ್ಯಂತ ಚೆಲುವಾಗಿರುವ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ ಯಾ ನೀನು? ಅದು ಯಾರದು, ಎಲ್ಲಿದೆ ಹೇಳು' ಎಂದನು. ನಾಚಿದಳು ಆಕೆ.

'ಅರಮನೆಯ ಓಲಗದಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು. ಇಂತಹ ಅಂದದ ಶಿಶು ಎದುರಿಗಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲಿದೆ ಅಂತ ಕೇಳ್ತೀರಿ. ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿ. ನಕ್ಕರೆ, ಅತ್ತರೆ ಮತ್ತು ಸುರಿಯುತ್ತದೆ ಈ ಕಂದನ ಬಾಯಿಂದ. ಸಾಲದೇ' ಎಂದಳು.

ಈ ಬಾರಿ ಮಹಾರಾಣಿಯೂ ನೋಡಿದಳು. ಪುಟ್ಟ ಮೈಯ ತುಂಬಾ ಕೊಳೆ, ಕೆಸರು. ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ನೆಗಡಿಯ ಧಾರೆ. ಲೊಚ್ಚನೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟ ತಾಯಿಯನ್ನು ಅರಸನೂ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸಿದನು. ಆಕೆಯನ್ನೂ ಕಳಿಸಿದರು.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿದ ತಾಯಿ ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಳು. 'ಅಯ್ಯಾ, ಮಹಾರಾಜರೇ, ಸುಂದರವಾದ ಮಗುವನ್ನು ಕರೆತರಬೇಕು ಎಂಬ ಡಂಗುರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅದು ನಮ್ಮ ಚಿನ್ನಾರಿಗೇ ಹೇಳಿದ್ದು ಅಂತ ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿ. ದೃಷ್ಟಿ ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟು ಒಲೆಯ ಮಸಿ. ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮುದ್ದೆ ನನ್ನ ಕಂದ. ದೇವಲೋಕದ ಶಿಶು. ನೀವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಜನ ಹಾಗೆ ನೋಡಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣೇ ತಾಕಿತು. ಪೋರ, ಥೇಟ್ ಬೆಣ್ಣೆ ಕೃಷ್ಣ ನನ್ನ ಕಂದ' ಎಂದಳು.

ಈ ಬಾರಿ ಪ್ರಧಾನಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಿಳಿನಗೆ ಮಿಂಚಿತು. 'ನಿಜ ತಾಯಿ. ಕಂದ ಬಲು ಚೆಂದ' ಎಂದ.

ಆ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಮಗು ಅಳುವಿನ ಮೂಟೆ. ಸುರುಬುರು ಅಳು. ಅತ್ತತ್ತು ಕೆನ್ನೆ ತುಂಬಾ ಕೊಳೆ.